

RICARDO SENABRE SEMPERE
(Alcoi 1937 – Alacant 2015)

Va ser professor universitari, teòric i crític de la literatura i mestre de diverses generacions de filòlegs, professors i crítics.

Professor d'Història de la Llengua Espanyola en la Universitat de Salamanca, en la qual es va llicenciar i es va doctorar amb sengles premis extraordinaris, la seua formació filològica el va convertir en epígon de l'Escola de Filologia Espanyola, a la qual van donar llustre, entre altres, Menéndez Pidal, Dámaso Alonso o Lázaro Carreter, el qual va ser el seu mestre.

Va tenir una participació molt destacada en el naixement i la consolidació de la Universitat d'Extremadura, en la qual va ser, a més, degà de la Facultat de Filosofia i Lletres. De retorn a la Universitat de Salamanca, va ocupar la Càtedra de Teoria de la Literatura, i va contribuir destacadament com a investigador i mestre en les disciplines de teoria literària, crítica literària i literatura comparada; va dirigir desenes de tesis doctorals.

La seua trajectòria en la docència, la recerca i la gestió universitària va ser reconeguda amb diverses distincions, com ara la Comanda de l'Orde Civil d'Alfons X El Savi, la Medalla d'Or de la Universitat d'Extremadura, la Medalla d'Honor de la Universitat Menéndez Pelayo, el Premi a l'Excel·lència Científica de la Universitat de Salamanca i el doctorat honoris causa per la Universitat de Las Palmas de Gran Canaria.

Destaquen entre les seues principals obres:

- Lengua y estilo de Ortega y Gasset, 1964.
- La poesía de Rafael Alberti, 1977.
- Gracián y "El Criticón", 1979.
- Introducción a la poesía de Eugenio Frutos, 1983.
- Literatura y público, 1987.
- Escritores de Extremadura, 1988.
- Antonio Machado y Juan Ramón Jiménez, 1991.
- Estudios sobre Fray Luis de León, 1998.
- Capítulos de Historia de la Lengua Literaria, 1998.
- Claves de la poesía contemporánea: de Bécquer a Brines, 1999.
- Laberintos de papel: Jorge Luis Borges e Italo Calvino en la era digital (amb Santos Unamuno), 2002.
- Metáfora y novela, 2005.
- Aproximación a la obra lingüística de Menéndez Pidal (amb Abad Nebot), 2008.
- La demolición de la enseñanza, 2012.
- El lector desprevenido, 2015.

A més de la seua producció científica, el professor Senabre va practicar la crítica periodística, com ressenyista i crític de narrativa, en el suplement literari d'ABC i en El Cultural d'El Mundo, amb gran prestigi i consideració entre els autors.